

La població de la Garrotxa podria créixer un 19,1% en els 25 anys vinents

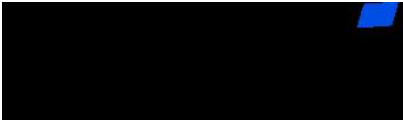
Segons la projecció de l'Idescat seria la segona comarca que més augmentaria, amb el Moianès com a primera i a frec del Pla de l'Estany i del Gironès

L'Idescat calcula la població futura que hi pot haver a cada comarca. | Adrià Costa.

Quanta gent viurà a Catalunya d'aquí a 25 anys? Les projeccions de l'**Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat)** fetes públiques aquesta setmana preveuen que la població passi **dels 7,7 als 8,7 milions**. Es tracta, però, de l'escenari central, ja que el marge previst és molt ampli, des dels 6,5 milions en la franja inferior fins a 10,7 milions en la superior. Aquest exercici estadístic que s'elabora quinquennalment també calcula com pot evolucionar en el proper quart de segle **la població de cadascuna de les comarques**, tal com recull el següent mapa.

Amb dades de l'escenari central de les projeccions, l'Idescat només preveu que quatre comarques perdin habitants fins al 2046. Molt especialment la **Terra Alta**, on hi viurien un 9,1% de persones menys que el 2021 (unes 1.032 menys), però també les **Garrigues** (-3,7%), la **Ribera d'Ebre** (-1,5%) i l'**Alt Urgell** (-1,4%), mentre que la **Conca de Barberà** pràcticament no variarà (+0,6%).

A l'altre cantó, la comarca que més creixerà serà el **Moianès**, amb un 21,7% més d'habitants, molt a prop de la **Garrotxa** i el **Pla de l'Estany** (+19,1% totes dues) i el **Baix Penedès** i el **Gironès** (+18,1%). En el cas de la Garrotxa es passaria dels 58.100 habitants (2021) als 69.198 el 2046, amb un creixement d'11.098 persones.

Tal com s'observa al mapa, és la meitat oriental del país aquella que més població guanyarà i, en termes absoluts, sobretot el **Vallès Occidental** (+152.253) i el **Baix Llobregat** (+112.348), per davant del **Barcelonès** (+81.683) i el **Maresme** (+81.134). La ciutat de **Barcelona** -l'únic municipi pel qual hi ha previsió- guanyaria unes 45.000 persones.

I com realitza l'Idescat aquests càlculs? El material de base són dades sociodemogràfiques de l'any base com el sexe i edat de la població i diverses projeccions a nivell municipal, de llars, de població activa o de població en edat escolar. En base a això, extreu tres possibles escenaris, en el qual el mitjà és el que es considera més probable i els altres dos, els més extrems dins allò possible tenint en compte la combinació d'hipòtesis sobre nivells de **fecunditat**, **esperança de vida** i grau de **migracions** (d'entrada i de sortida).

Per entendre millor els elements que poden fer sumar o restar població, el següent gràfic detalla les projeccions fetes cada any en l'escenari mitjà. Quant als naixements, la hipòtesi és que augmentin els propers anys des dels 57.213 fins a unes 70.000 el 2040 i després retrocedeixin lleugerament. Les defuncions també haurien de caure a curt termini, fins a les 65.000 anuals el 2024, però després anirien incrementant-se progressivament fins a superar les 100.000, a principis dels 60. **El creixement natural, però, mai no serà positiu** i anirà des d'una pèrdua de població de 2.285 persones el 2031 a un descens de quasi 35.000 el 2070.

És en aquest context quan **les immigracions permeten revertir la balança**, ja que es preveuen superiors a les emigracions. La hipòtesi és que hi hagi tants catalans que marxin a viure a la resta de l'Estat com ciutadans de la resta de l'Estat que vagin cap a Catalunya, uns 55.000 anuals en cada cas. La diferència és en els equilibris amb l'estranger, ja que el pronòstic és que arribin uns 115.000 immigrants anuals mentre, en canvi, només emigrin uns 80.000 catalans. De fet, aquest escenari preveu que, fins al 2070, **vinguin a Catalunya 8,6 milions de persones de la resta de l'Estat o l'estranger**, els quals representaran una bona part del conjunt de població que, com s'ha destacat, serà d'uns 8,7 milions (tot i que cal tenir en compte que aquells que arribin poden tornar a marxar en algun moment o morir abans d'aquest 2070).

Una altra magnitud que aborda aquest càlcul és l'**índex de dependència de la gent**, el qual mesura la quantitat de catalans de 65 o més anys per cada 100 que en tinguin entre 15 i 64 (és a dir, en edat de treball). La ràtio del 2021 era de 28,9, però l'Idescat preveu que cap al 2050 ja arribi al 50 (és a dir, una persona de 65 anys o més per cada dues d'entre 15 i 64), o que ho faci des del 2045, en l'escenari baix, o que no s'assoleixi fins al 2063, en l'escenari alt. Unes magnituds que poden complicar més la sostenibilitat del sistema de **pensions**.